

VOLIŤ NESTAČÍ, ORGANIZUJ SA!

VOLEBNÉ NOVINY, VZDOR - strana práce

18

Ohliadnutie za našim "návratom do Európy"

Po roku 1989 sme sa údajne "vrátili do Európy", akoby sme predtým boli v Ázii alebo niekde inde. Mnohým bolo úplne jasné, že keď sa znova vrátíme medzi tzv. civilizovanú Európu, čaká nás kapitalistický blahobyť. Svoj návrat do Európy sme oficiálne spečatili aj vstupom do Európskej únie v roku 2004. Dnes, po desiatich rokoch členstva v EÚ a po 25 rokoch života v kapitalizme zisťujeme, že nemáme ani to, čo sme mali kedysi. Dokonca to, čo bolo kedysi samozrejmosťou, stáva sa dnes drahou komoditou, určenou len pre tých vyvolených.

Dosiahnutie kapitalistického blahobyťu bolo podľa niektorých také jednoduché - stačí nastoliť kapitalizmus a je to! Potom sa však pýtam, prečo v kapitalistickom svete hladuje štvrtina planéty a stále väčšia časť sa ocitá na hranici chudoby.

Mnohí ľudia počas rokov 1945-1989 zrejme oslepli a ohluchli, nakoľko zabudli na predvojnovú Európu. Zabudli na Európu, v ktorej sme boli lacnou pracovnou silou, zabudli na Európu, v ktorej státisíce Čechov a Slovákov museli utekať za prácou, zabudli na hladové doliny, zabudli na život v robotníckych kolóniách, strelbu do štrajkujúcich, zabudli na vykorisťovateľov a vykorisťovaných a predovšetkým zabudli na dve svetové vojny počas krátkeho obdobia, zabudli na nástup fašizmu v Európe. To akoby sa nikdy neodohralo. Z civilizovanej Európy im ostali oči iba pre videoprehrávače, satelity, mercedesy a plechovky od Coca Coly.

Slovensko sa malo "logicky" dostať po prevrate na úroveň Rakúska či Švajčiarska (veď podľa ich logiky nám v tom nič nebránilo, to len socializmus nás brzdil stať sa vyspelou krajinou. Socializmus bol evidentne nastolený len preto, aby brzdil vývoj národov k šťastnej kapitalistickej budúcnosti). Len málokto si však uvedomil, že **za vzor civilizovanej Európy nám boli dávaní lupiči a kolonizátori**. Aby sme sa však dostali na úroveň "vyspelých štátov", museli by sme byť rovnakými lupičmi a kolonizátormi - my sme sa však stali ich ďalšími obeťami. Východná Európa je v súčasnosti len zdrojom lacných prírodných a ľudských zdrojov pre veľkokapitál. Stratili sme svoju sebestačnosť a nezávislosť. Z našich mužov sa stali vandráci putujúci po celej Európe, aby doniesli domov peniaze a splatili strechu nad hlavou, naše ženy opúšťajú na niekoľko týždňov rodiny, aby utierali zadky rakúskym a nemeckým dôchodcom.

Naša krajina sa stala lacnou montážnou linkou pre zahraničné firmy, ktoré, aby vôbec prišli, dostanú daňové úľavy a dotácie na každé pracovné miesto. Zahraničným gigantom dokonca platíme drahé opravy zariadení, aby neodišli a nám nenechali tisíce nezamestnaných. **Musíme podplácať vlastných otrokárov** - to je vyspelá Európa v roku 2014. Naše životne dôležité odvetvia sú v rukách finančných skupín alebo zničené. Energetika je obsadená firmou Siemens a Enel, polovicu plynárni vlastní česká finančná skupina, telekomunikácie vlastní Nemci, ktorí nám ani nevyplácajú podiel, v zdravotníckom systéme máme zasa domácich parazitov z Penty.

Za sociálny VZDOR v Európe!

VOLIŤ NESTAČÍ, ORGANIZUJ SA!

24. mája 2014

www.vzdor.org

EÚ - nástroj otrokárov

Spojené štáty európske sú za kapitalizmu buď nemožné, alebo reakčné. (V. I. Lenin).

Aby sme mohli predpokladať, k čomu a predovšetkým **ktorej triede Európska únia bude slúžiť**, stačí ak sa pozrieme, kto ju zakladal. Po vojne, v roku 1946 Winston Churchill (známy kolonizátor, podmaňovateľ národov tretieho sveta a britský imperialista) v Zürichu požadoval založenie Spojených štátov európskych. EÚ sa však napokon vyvinula z dohôd a spolkov, pri ktorých stáli kapitalistické vlády NSR, Talianska, Francúzska, Holandska, Belgicka a Luxemburska. Predmetom týchto dohôd bol predovšetkým voľný trh a "obrana" proti socialistickému táboru. Voľný trh vyhovuje predovšetkým veľkokapitálu, ktorý môže bez prekážok ovládnuť ďalšie krajiny a znásobiť zisky. Voľný trh v kapitalizme tiež znamená možnosť dostať sa k lacnej pracovnej sile. Aj tento spolkový zákonitý dospel ku kríze. V 70. rokoch došlo vo viacerých krajinách k protestom a štrajkom. Krízu kapitalizmu však napokon oddialil pád socializmu, ktorý poskytol nové trhy.

Výhoda EÚ pre magnátov a oligarchov spočíva predovšetkým v presadzovaní ich záujmov celoplošne, pre celé územie Únie. Nemusia svoje záujmy presadzovať v každom štáte zvlášť a hlavne vedieť, že svoje vždy presadia. Pokiaľ by aj niečo naoko demokraticky neprešlo, vždy to prejde inak. Napríklad v Írsku neprešlo referendum o prijatí nových členských štátov, tak sa konalo referendum nové. Neprešla Euroústava, tak prešla Lisabonská zmluva. Nejde to cez referendum, tak to pôjde cez parlament atď.

Po krk v dlhoch - symbol vyspelej civilizácie

V súčasnosti sa v EÚ presadzujú snahy o rozsiahle sociálne škrtky vo všetkých členských štátoch. Vraj je to zodpovedné a nevyhnutné. Kam sme to teda dospeli, keď na vrchole kapitalizmu sa dozvedáme, že je nevyhnutné, aby naša životná úroveň prudko klesala? Nie je toto jasným dôkazom toho, že tento režim je spiatočnický? Je to normálne, že **každý** (zdôrazňujem každý!) členský štát EÚ sa topí v dlhoch? Znamená to, že každý členský štát je otrokom svojich pôžičiek a bánk! Znamená to, že štáty EÚ nemajú žiadnu samostatnosť, znamená to,

že sa len podriaďujú príkazom magnátov. Štáty, ktoré nemajú v rukách hospodárstvo, sú len otrokmi svojich dlhov a aby mohli fungovať, majú len jedinou možnosť - znova si požičať. Aby sa EÚ zbavila dlhov len na tento rok, musela by dať 85% všetkých ročných príjmov na ich splatenie. Niektoré štáty majú dlh, ktorý presahuje HDP 1,2 až 1,7 násobne.

Zisk bánk zaručený, životná úroveň nie

Banky zachránili svoje peniaze pomocou Eurovalu a poskladali sme sa im na to my - my ktorí pracujeme za niekoľko stoviek eur mesačne, zatiaľ čo oni obracajú milióny denne. Uvedme si príklad Grécka: krajina dlhuje zahraničným bankám miliardy eur, krajine hrozí bankrot, aký čoskoro bude hroziť takmer všetkým krajinám. Banky sa obávajú, že krajina nebude schopná svoje dlhy platiť. Zatláčia na vlády, aby vytvorili tzv. Euroval, kde dá peniaze každá krajina platiaca eurom. Tá si na to samozrejme požičia s nemalým úrokom. Kolobeh je teda nasledovný: Slovensko si požičia s nevýhodným úrokom, aby požičalo Grécku. Grécko tieto peniaze kompletne odovzdá banke a ešte sa zaviazne privatizáciou, predajom ostrovov a sociálnymi škrtmi. Banka teda získa svoje peniaze, ktoré požičala Grécku, navyše si pripúta Slovensko, ktoré mu bude platiť pekné úroky. Banka zarobila hneď dvakrát a ľudia čaká sociálny útlak.

Nezamestnanosť, chudoba, nástup fašizmu, hrozba vojny

To je blízka budúcnosť EÚ. Nezamestnanosť v niektorých krajinách za posledné obdobie prudko stúpla presahuje aj 20 %. Domácnosti sa topia v dlhoch, mladí ľudia sú bez nádeje. Životná úroveň v štátoch klesá a bude klesať. Môžeme očakávať dve tendencie vo vývoji:

a) dá sa predpokladať predvojnový scenár vývoja vrcholiaci vojnami medzi národmi, posilňovaním fašistických skupín a otvoreným násilím pri boji o každé jedno pracovné miesto. Režimu sa podarí rozoštváť ľudí proti sebe - z obetí spraví vinníkov. Pracujúci jednej krajiny začnú fyzicky napádať pracujúcich z iných krajín, ktorí tam boli zlou sociálnou situáciou vyhnaní, aby uživilí svoje rodiny. O to prudšie stúpne chudoba sociálny rozvrát v týchto krajinách. Fašistické sily začnú naberať na sile, budú pevnou súčasťou parlamentov. Veľkú úlohu

začne zohrávať priame násilie v uliciach. Voľný trh sa rozpadne, každý zo skrachovaných štátov si bude snažiť chrániť svojich kapitalistov, začne však boj o trhy nové, lepšie povedané, začne boj o nové prerozdelenie trhov, nie je vylúčený ani vojnový konflikt, ktorý nanovo prerozdelí trhy, vytvorí pracovné miesta a zničením krajín naštartuje ekonomiku a nový odbyť. - **táto verzia je pre triedne nevedomelú pracujúcu triedu, rešpektujúcu kapitalistické vzťahy a plne pod vplyvom kapitalistickej propagandy**

b) socialistická revolúcia: pracujúca trieda sa začne organizovať, stane sa nie triedou "o sebe" ale triedou "pre seba". Bude jednotná vo svojich bojoch, zamestnanci jednej fabriky podporia svojich kolegov v inej fabrike (napríklad nemecký Volkswagen nariadi znižovanie miezd v slovenskej fabrike, tak bude štrajk vo všetkých fabrikách VW v Európe). Svoje politické požiadavky pracujúca trieda podporí napr. generálnym štrajkom. Vyvlastní triedu kapitalistov a bude budovať hospodárstvo, v ktorom sa vyrába pre uspokojenie potrieb národov, nie pre maximalizáciu ziskov. Po znárodnení hospodárstva (vrátane bankovníctva a poisťovní) a jeho plánovaní umožní každému slobodný prístup k práci, národné vlastníctvo výroby zabezpečí nižšie ceny, bez predražovania. Státisíce ľudí sa budú môcť vrátiť k svojim rodinám, alebo si ich budú môcť konečne založiť. Pokiaľ sa dosiahne vysoký stupeň produkcie automatizáciou a mechanizáciou, ľudia nemusia končiť za bránami fabriky, ale bude sa skracovať pracovný čas pri zachovaní mzdy a sociálnych istôt. Keďže ani cent z hospodárstva nebude v súkromných rukách, každému bude zaručené dostupné vzdelávanie, zdravotná starostlivosť, bývanie, športové či kultúrne vyžitie.

V tomto boji môžeme rovnako očakávať násilie predovšetkým zo strany triedy kapitalistov, môžeme predpokladať financovanie polovojenských fašistických organizácií pre fyzické napádanie komunistov a získavanie ľudí nie na triednom, ale na národnostnom podklade, nasadzovanie diverzantov, násilné potláčanie štrajkov, občiansku vojnu, hospodársku blokádu revolučného štátu atď. Rovnako tak môžeme očakávať rozsiahlu masmediálnu propagandu proti revolučnému hnutiu, nekonečné očierňovanie revolučného štátu, vytváranie mediálnej fikcie atď.

VZDOR - strana práce a o.z. VZDOR - hnutie práce sa snažia o zorganizovanie druhého scenára a snažia sa za každú cenu predísť prvému scenáru. Sme za Európu či Svet, v ktorom národy zbavené kapitalistických parazitov spolupracujú a v ktorom si ľudia navzájom pomáhajú. Chceme, aby bol človek človeku bratom a nie vlkom. Uvedomujeme si, že vlkov z ľudí robí kapitalistický systém. Sme za svet, ktorý nepotrebuje vojny k naštartovaniu ekonomiky. Sme za trvalý mier, sme za socializmus!

Stanislav Pirošík
Predseda VZDOR-strana práce

AK SÚHLASITE S OBSAHOM TÝCHTO NOVÍN, VHOĎTE ICH DO SCHRÁNKY NA INOM MIESTE. VYŠLI VO VEĽMI OBMEDZENOM NÁKLADE. DAJTE VEDIEŤ O NAŠEJ STRANE SVOJIM ZNÁMYM ČI RODINE. ĎAKUJEME—ZVÍTAZÍME!

Program VZDOR-strany práce do Eurovolieb

Vážení priatelia, dovoľte aby sme Vám prezentovali program, s ktorým ideme do eurovolieb 2014. Sme stranou, ktorá si uvedomuje, že Európska únia je politickým nástrojom bánk a monopolov na celokontinentálne presadzovanie ich záujmov, je nástrojom imperialismu. Uvedomujeme si, že imperialismus spája národy nie pre ich dobro, ale len preto, aby ich čo najefektívnejšie vykorisťoval. Dôkazom toho je súčasný stav hospodárstva, kde vedľa bánk a koncernov násobiaci svoje zisky, prudko klesá životná úroveň obyvateľstva, stúpa nezamestnanosť a zadlženosť štátov aj rodín.

V súčasnom hospodárstve všetci pečieme jeden čoraz väčší chlieb (produktivita rok čo rok stúpa) no nejeme ho! Ostanú nám z neho len kôrky, almužna. Vzdor-strana práce bude bojovať o každý kus tohto chleba pre pracujúcich Európy, až dokiaľ spoločne nepoválime kapitalizmus a nebude platiť „každému podľa jeho zásluh“ a „kto nepracuje, nech ani nejde“.

K splneniu našich cieľov sme zvolili týchto 5 volebných tém:

1. Nie ekonomickému kolonializmu

Kapitalistický svet vždy poznal a pozná rozdelenie krajín na krajiny bohatého a chudobného kapitalizmu. Z histórie sú známe kolónie veľmocí. Veľmoci kontrolovali rozlohou podstatne väčšie štáty, než boli sami (napr. britské panstvo v Indii). V 20 storočí, kedy sa krajiny začali formálne oslobodzovať spod priamej nadvlády, prichádza ekonomická kolonizácia, ktorá rovnako drancuje lacné prírodné a "ľudské zdroje" v týchto krajinách. USA a CIA zorganizovali z posledných 100 rokov množstvo štátnych násilných prevratov, kedy bola ohrozená moc kapitalistov v danej krajine. A tak sa stávalo a stáva, že v krajine bohatej na prírodné zdroje a drahé kovy žil národ chudákov, pretože celý zisk putoval a putuje na zahraničné kontá kapitalistov. Národy kolonizovaných štátov sa stávajú len lacnými producentmi obrovských ziskov. Aj keby neustále pracovali s plným nasadením, nikdy by zo svojej práce nemali nič viac okrem nízkej mzdy.

Podobne je to dnes nie len zo Slovenskom, ale so všetkými krajinami východnej Európy. Pokiaľ si niekto myslel, že sa "návratom do Európy" budeme mať ako Nemci či Rakúšania, nechápe toto základné rozdelenie kapitalistického sveta, navyše pri súčasnom smerovaní skôr západné krajiny padnú na našu úroveň. Európska únia nespája národy kvôli spolupráci a porozumeniu, ale spája ich preto, aby ich monopoly čo najefektívnejšie orabovali. Kým bude ešte v Európe panovať kapitalizmus, budeme robiť všetko preto, aby kvalifikovaná pracovná sila nebola zdrojom násobenia ziskov za rovnaký či dokonca vyšší pracovný výkon ako v zahraničí. Túto požiadavku chceme presadzovať zhora (tlačením na legislatívu) aj zdola (podpora zamestnancov, podpora ich požiadaviek a štrajkov za lepšie mzdy).

2. Za spoluprácu pracujúcej triedy celej Európy!

ky. **Národné štáty sa stávajú vazalmi a vlády fungujú len ako predĺžená ruka nadnárodných korporácií.** Všetkých účinných nástrojov regulácie kapitálu sa už dávno vzdali a vlády či organizácie snažiacie sa o zmenu tohto stavu sú terčom prevratov či zákulisných ťahov, ktoré ekonomickými, či militaristickými pákami zlomia odpor.

Internacionalizmus je nástrojom pracujúcich, iba táto cesta dokáže poraziť monopolizovaný globalizovaný kapitalizmus. Bez spoločnej koordinácie sociálnych/triednych bojov v každom štáte nedokážeme nič. Vybojujeme len jednu víťaznú bitku v jednom štáte, tá však pod ťarchou globalizovaného útoku nadnárodnej oligarchie nezmôže nič. Dokážeme vybojovať bitky, no nie vojnu. Nadnárodná oligarchia to pochopila, kedy to pochopíme aj my? Musíme začať rozmyšľať globalizovane, musíme sa vžiť do role nadnárodnej oligarchie, ktorá ovláda naše životy, ako rozmyšľajú, čo robia, ako kooperujú svoj boj a všade tam musíme udrieť aj my. Pracujúci majú obrovskú silu a keď dokážu koordinovane udrieť a nastoliť spoločné požiadavky vo viacerých závodoch a pracoviskách nejakého koncernu, tak to vyvolá obrovskú povzbudzujúcu reakciu aj smerom k zamestnancom v ďalších závodoch a pracoviskách po celom svete. Spoločným tlakom si pracujúci navzájom pomôžu a nezáleží, z akého štátu sú. Toto je našou hlavnou zbraňou, ktorá môže meniť dejiny. Preto jednou z hlavných úloh, ktoré si Vzdor-strana práce predsavzala je to, že chce prepojiť vzájomnú činnosť všetkých revolučných európskych a svetových strán, zväzov a hnutí pracujúcich, ale aj pracujúcich, ktorí nie sú členmi žiadnej organizácie, ktorí by postupovali spoločne vo svojich požiadavkách v každej jednej krajine. Takýmto spôsobom vieme ovplyvňovať dianie, ktoré sa nás bytostne dotýka, aj za hranicami našej krajiny.

3. NIE americkým základniam a väzniciam na území Európy

sa môžeme...a môžeme všetko! Nielen naša krajina je krajinou "neobmedzených možností",

ale celý svet je pre nás jedna obrovská a neobmedzená možnosť. Možnosť, ako kumulovať kapitál, zvlášť zo zdrojov cudzích krajín!

Áno, my môžeme rozhodovať o tom, kde je demokratická vláda a kde panuje krutý režim, áno my môžeme disponovať dôkazmi o zbraniach hromadného ničenia, ktoré, ale nakoniec neexistujú, áno, my môžeme cvičiť poslov "demokracie" a intervenovať vždy, keď budú ohrozené záujmy USA a veľkokapitálu, ktorý ich riadi. Záujmy USA sa musia stať záujmami krajín a ľudu celého sveta! A prečo???

Barrack Obama vo svojej druhej inauguračnej reči z januára 2013 spomenul aj tieto slová, citujem:

"Amerika zostane kotvou silných aliancií v každom kúte sveta. A budeme obnovovať tie inštitúcie, ktoré rozširujú našu schopnosť zvládať krízy v zahraničí, pretože nikto nemá väčší záujem na POKOJNOM svete, ako jeho najmocnejší národ. Budeme podporovať demokraciu z Ázie do Afriky, z Ameriky na stredný východ, pretože NAŠE ZÁUJMY a naše svedomie NÁS NÚTI konať v mene tých, čo túžia po slobode."

Koľko ironie v týchto vetách. V mene slobody a demokracie majú spojené štáty vo svete vyše 757 základní (rok 2005) a nové pribúdajú. 28. februára 2014 otvorili novú základňu v Rumunsku, ktorá vraj bude hrať kľúčovú úlohu pri sťahovaní vojakov z Afganistanu. To iste. A Rumunsko len čistou náhodou susedí s Ukrajinou a Ukrajina s Ruskom, však?

Zvyšok Európy na tom nie je o nič lepšie. Prítomnosť demokratických ozbrojencov sa tiahne od Nórska, cez Francúzsko, Taliansko až po Turecko. Veliteľstvo amerických ozbrojených síl v Európe (USEUCOM) ďalej realizuje a zdokonaľuje koncepciu predsunutého rozmiestnenia na území spojencov NATO, vytvára sa adaptabilnejšia infraštruktúra prispôbená možnostiam rotujúcich jednotiek a ich dokonalejšia flexibilita pre ďalšie rozšírenie.

VZDOR - strana práce pokladá za neprípustnú prítomnosť armád a väzníc USA na území nielen Európy. Krajina, ktorá má za sebou desaťročia "vojnových turné" po celom svete a milióny obetí, je jedinou skutočnou hrozbou pre demokraciu a pre mier národov. Záujmy USA sú hlavne záujmami zbrojárskeho korporácií, ktoré, aby mohli "existovať", musia existovať vojny, bieda, hlad a ekonomické otroctvo. Práve teraz, keď sa svet zmieta v konfliktoch a v chudobe, sú akcie General Dynamics či EADS a iných stabilné a ziskové. Je preto na nás, postaviť proti neprávosti, náš spravodlivý hnev! Je na nás bojovať proti diktatúre kapitálu na všetkých úrovniach - v uliciach i v parlamentoch! A pre tento boj získavať všetkých pracujúcich, všetkých utláčaných a všetkých vykorisťovaných celej Európy!

4. Zrušme EÚ – nástroj vykorisťovania

Európska únia je výsledkom medzinárodnej integrácie kapitalistických ekonomík, ktorá sa začala rozvíjať po II. svetovej vojne. Vtedy sa začal proces všestranného prepájania a spájania národných ekonomík a vytvárania nadnárodných ekonomických celkov. Nositeľmi

tohto procesu boli a sú jednotlivé kapitalistické štáty a ich predstavitelia.

Táto integrácia v je však viazaná na kapitalistický systém a ako taká nejde za hranice kapitalizmu. Naopak slúži ako nástroj na udržanie kapitalizmu a vlády kapitalistov.

Integrácia v EÚ je ekonomická aj politická - **hospodárske ovládnutie štátov medzinárodným kapitálom** vedie k strate ich štátnej suverenity a kultúrnej osobitosti. Výsledky tejto integrácie sú protirečivé - **zvyšuje sa bohatstvo, ekonomická a politická sila monopolov** vo vlastníctve úzkej skupiny kapitalistov a **klesá životná úroveň masy ľudí v štátoch** podriadených EÚ.

Prax dokazuje, že v EÚ len veľmi ťažko možno presadzovať pokrokové prvky či už v ekonomike, politike alebo kultúre. Je to preto, lebo v nej nevládnú pracujúci ľudia, ale monopoly a finančná oligarchia. Nie je nástrojom vzájomnej podpory národov v ekonomike, slobodného a všestranného kultúrneho rozvoja národov. **EÚ je nástrojom kapitalistov na zotročovanie národov.** V dôsledku celoplošného vykorisťovania namiesto priateľských vzťahov medzi národmi narastá nacionalizmus, rasizmus a fašizmus. Obyvatelia chudobnejších krajín sa hnevajú na obyvateľov bohatších pre vyššie platy za menej práce či pre podstatne vyššie dotácie. Naopak obyvatelia bohatších štátov sa hnevajú na zúfalých pracovníkov, ktorí musia opúšťať domácku krajinu, že im „kradnú prácu“.

Toto rozostŕávanie pracujúcich a nezamestnaných využívajú kapitalisti na presadzovanie svojich triednych záujmov, ktoré sú v protiklade s potrebami pracujúcich.

Európska únia je od počiatku a od svojho základu projektom kapitalistov na dosahovanie ich cieľov na medzinárodnej úrovni proti cieľom celých národov. Takú organizáciu pracujúci nemôžu zlepšiť, lebo to sa ani nedá, keďže je to nástroj kapitalistov proti pracujúcim. Musia ju zničiť a na jej troskách vybudovať vlastné medzinárodné zoskupenie národov podľa potrieb pracujúcich ľudí. Až v takomto zoskupení, kde výroba a prírodné bohatstvo bude v spoločenskom vlastníctve každého národa, bude zabezpečená rovnosť národov a vzťahy vzájomnej podpory a nie olupovania, ktorého svedkami sme v EÚ.

5. Za skutočnú spoluprácu národov

Hlavným cieľom strany Vzdor-strana práce je rozbitie a zrušenie kapitalistického systému a jeho spoločenstiev a jeho nahradenie socialistickým systémom, v ktorom národy pracujú pre seba a hospodársky si navzájom pomáhajú, lebo je to v ich

spoločnom záujme. Socializmus je ekonomikou vzájomnej spolupráce a pomoci, nie ekonomikou dravej konkurencie a podvodov. Základnou podmienkou je prevzatie výrobných prostriedkov z rúk kapitalistov do rúk pracujúceho ľudu. Zrušenie kapitalistického trhu s jeho anarchiou a krízami, posilnenie demokracie vo výrobe. V prípade úspechu našich myšlienok chceme zabezpečiť robotníckej triede, družstevnému roľníctvu a pokrokovej inteligencii právo na prácu, spravodlivú odmenu za prácu a právo na odpočinok. Nedeliteľnou súčasťou nášho snaženia je právo na vzdelanie a kultúrny rozvoj, právo na ochranu života, zdravia a zabezpečenie v starobe a pri práceneschopnosti.

VOLIŤ NESTAČÍ – ORGANIZUJ SA!

Súčasný voľby do zastupiteľstiev dnešná propaganda prezentuje ako nástroj demokratického rozhodovania o spoločnosti. Zatajuje však jednu podstatnú vec – aby sme mohli o niečom rozhodovať, najskôr musíme niečo vlastniť. A ľud a štát, ktorý nič nevlastní (teda okrem dlhov), o ničom nerozhoduje! Stáva sa len správcem a otrokom cudzieho majetku bez možnosti rozhodovania o základných potrebách spoločnosti. A to aj keby tu bolo tisíc strán a stopercentná volebná účasť.

Celé hospodárstvo je v rukách súkromných osôb a magnátov, už samotná ekonomická podstata súčasného režimu je založená na šplhaní druhým po chrbte. Ľudia majú formálne právo voliť, ale v skutočnosti sú len ľudské zdroje k obracaniu ziskov pre druhých. Akú silu a moc majú tí, ktorých si vraj demokraticky zvolíme? Len veľmi malú, akurát majú možnosť sa dobre nabaliť, alebo podhadzovať kšefty svojim známym. ZMENY NA DOSAH z billboardov sa po voľbách menia len na kozmetické úpravy pri stále postupujúcom úpadku, po sociálnej i morálnej stránke.

Voľby sú tak len promenádou tvári, hesiel a grafiky na billboardoch či letákoch, sú príležitosťou získať nejaký predmet s názvom strany či kandidáta, najesť sa gu-

lašu, napiť piva, vypočuť si hudobné kapely. Súčasný vraj demokratické parlamenty sú len reptárňou, kdežto skutočné závažné otázky politiky sa riešia mimo parlament: monopolisti, bankári, burzovní makléři na svojich tajných poradoch riešia otázky zloženia vlád, menujú a odvolávajú ministrov, určujú zahraničnú i domácu politiku vlád. Ľudia pod vplyvom všadeprítomnej propagandy hlasujú neraz i sami proti sebe. Ako najvzornejšou ukážkou kapitalistickej demokracie nám môžu poslúžiť práve Spojené štáty americké – pri moci sa tu striedajú dve bábkové strany, ktoré sú ovládané a financované veľkokapitálom. Napriek tomu, že sa žiadna zmena nekoná, zmanipulované masy občanov sa menia na šialený dav s transparentmi kandidáta, značná časť národa sleduje televízne debaty prezidentských kandidátov, akoby šlo o

Volit' nestačí, organizuj sa!

www.volitnestaci.sk

VZDOR
hnutie práce

www.vzdor.org

všetko, majú falošný pocit spolurozhodovania.

Oproti skutočným vlastníkom krajiny disponujú „naši zástupcovia“ len slovami a prosbami. Parlamenty sa musia riadiť otrockým kapitalistickým trhom, za jeho hranice nejdú. To už je mimo zákon. Nie právo na dôstojný život spoločnosti, ale právo na zisk jednotlivca stoja najvyššie v súčasnom zriadení. Všimnime si, že napriek rozvoju moderných technológií, smeruje spoločnosť 21. storočia do čoraz väčšej

chudoby a sociálnych problémov. Ak sa predsa len niekomu podarí prelomiť bariéru propagandy, vyhrážok, ohovárania a zorganizovať ľud proti kapitalistickému bezpráviu, čaká ho za to viac propagandy, vyhrážok, zákulisných ťahov, mediálneho ohovárania, až po prípravu štátneho prevratu, vrátane vojenského.

Vzdor – hnutie práce napriek všetkým faktom nezaujíma voči voľbám alibistický postoj a nevyzýva ľudí, aby nikoho nevolili. To je veľmi málo a spoločnosti to nepomôže. Napokon, my sami sme odhodlaní okrem činnosti medzi ľuďmi a v uliciach kandidovať aj do buržoáznych zastupiteľstiev, ktoré chceme využívať či už ako tribúnu na burcovanie, pre zabránenie ďalšiemu rozkrádaniu a podobne. Rozhodne si však uvedomujeme veľmi obmedzenú moc zastupiteľstiev a aj preto vedíme kampaň pod heslom VOLIŤ NESTAČÍ – ORGANIZUJ SA!

„Sila kapitálu znamená všetko, burza je všetkým, kdežto parlament a voľby, to sú len bábk, pimprlatá...“

V. I. Lenin

Čakajú nás štrajky v slovenských fabrikách?

Radikálne ľavicový VZDOR – strana práce, fungujúca len pár mesiacov, už stihla narobiť vrásky niektorým závodom na Slovensku. Netajú sa tým ani na svojich webových stránkach www.vzdor.org, kde doslova vyzýva „pracujúcich a vykorisťovaných ľudí“, aby strane zaslali svoje skúsenosti a problémy zo svojho zamestnania. „Na stole už máme desiatky podnetov vykorisťovaných ľudí z celého Slovenska, či už je to zo závodov KIA, LEONI, US STEEL, FOXCONN, YURA, EMBRACCO či iných, podľa Vlády SR seriózných investorov, ale aj (zatiaľ) štátneho Carga,“ tvrdí pre našu redakciu Miroslav Pomajdík, člen vedenia strany a kandidát do Európskeho parlamentu.

Niektoré spoločnosti podľa neho porušujú mnohé zákony, ba dokonca aj základné ľudské práva. „Niektorí ľudia pracujú v otrasných podmienkach a za otrasné mzdy. Celý tento kapitalistický systém je jedna fraška, na jednej strane máte vraj možnosť výberu, môžete dať výpoveď... To sa ale ťažko uskutočňuje v regiónoch ako sú Gelnica, Stropkov, Spišská Nová Ves a iné. Vezmime si len príklad vranovských šičiek, ktoré pracovali za mzdy okolo 300 €, napriek tomu, že majiteľ mal daňové prázdniny a 800 tisícovú dotáciu! Potom tu máme aj prípad stavby domova dôchodcov v Hriňovej, kde 20 chlapov údajne nedostalo výplatu

Organizácia v rámci pomoci pracujúcim a nezamestnaným zriadila právne poradenstvo. Ľudia sa môžu obracať na e-mail pravnapomoc@vzdor.org. Hľadajú aj právnikov, ktorí sú ochotní nezištno pomáhať. „Momentálne dávame dokopy skupinu právnikov a študentov práva, ktorí počas svojho voľného času budú poskytovať týmto zdieľaným ľuďom právnu podporu.

My zasa dokážeme informácie uverejňovať a dať dokopy ľudí, ktorí sa v danej spoločnosti zomknú ku konkrétnym akciám. Formy odporu sú rôzne, od štrajku až po nátlakové akcie ako okupácia pracovísk,“ dodáva mladý komunista.

Strana však podľa Pomajdika nie je a nemôže byť stranou, ktorá „zvonku“ vyrieši všetky problémy ľudí. „My sme rovnakí ľudia ako drvivá vykorisťovaná väčšina obyvateľov Slovenska. Nie sme tu na to, aby sme riešili problémy iných. My všetci si musíme pomôcť navzájom. Aj preto ma teší, že na naše výzvy reaguje množstvo ľudí a už na druhý deň sa po vydaní inzerátu „do služby ľudu“ hlásilo niekoľko právnikov. Chceme byť organizátorom, nielen pomocníkom.“ Skupina okolo strany už dlhodobo aktívne podporuje zhromaždenia zamestnancov rôznych odvetví, s niektorými odborovými zväzmi vyvíja aktívnu spoluprácu a sama organizuje zhromaždenia. Strana tiež nedávno zriadila Fond solidarity, do ktorého môže každý prispieť, pričom peniaze budú použité na čo najlepší chod strany, na priamu pomoc zamestnancom i na pomoc ľuďom v núdzi. Samotná strana združuje ľudí mnohých profesií a zameraní, ktorých hlavným cieľom je poraziť kapitalistický systém.

„Čo si ľudia nevybojujú, to nemajú. Ľudia si konečne musia uvedomiť, že jedinou silou je naša jednota, jedine tá premôže moc peňazí, ktoré oni nakradli a teraz nimi držia v rukách doslova celý svet! Zároveň však treba dodať, že my nejdeme len cestou boja za vyššie platy, ale aj politikou cestou za zrušenie kapitalistického hospodárstva, kde sú celé národy len nástrojom k zisku pre pár ľudí.“ Zverejňujú už prvé informácie o stave, v akých ľudia pracujú v jednotlivých závodoch. Medzi nimi sa do pozornosti dostáva automobilka KIA, ktorá neďaleko Žiliny zamestnáva tisíce ľudí. Okolo strany sa vytvára silná komunita aj na sociálnej sieti www.facebook.com/vzdorhp, kde stranu podporuje už cez 5 000 ľudí a obracajú sa o pomoc.

REVOLUČNÁ KANDIDÁTKA!

18

1. Stanislav Pirošík, 25 r., projektant, Bytča
2. Miroslav Pomajdík, Mgr., 27 r., politológ, Arnutovce
3. Ivan Gaľa, Ing., 26 r., robotník, Košice
4. Jozef Vacula, Bc., 24 r., študent VŠ, Likavka
5. Martin Zelenák, Ing., 29 r., robotník, Chotča
6. Zdeněk Rajchl, 49 r., zdravotnícky pracovník, Myjava
7. Richard Letko, 34 r., robotník, Ružomberok
8. Marián Červený, 35 r., robotník, Žilina
9. Lukáš Kucharovic, 25 r., robotník, Štvrtok
10. Martin Jágrík, 33 r., robotník, Považská Bystrica
11. Miroslav Biel, 33 r., robotník, Považská Bystrica
12. Adam Nosek, 22 r., študent VŠ, Hajtovka
13. Lukáš Pirošík, 24 r., robotník, Žilina

www.vzdor.org

VZDOR
strana práce

VZDOR

strana práce

Počkali sme si na Fica, kedy si počkáme na Pentu?

Zdravotníci nemocníc Trenčianskeho VÚC si v Prievidzi počkali na Fica. Mali na to viacero dôvodov. Predovšetkým úbohé mzdy vo VÚCkarských nemocniciach, ktoré sú na pokraji krachu. Fica takto „vítalo“ približne 200 ľudí, a to nielen zamestnancov nemocníc Bojnice, Myjava a Považská Bystrica. Nechýbali medzi nimi ani členovia Vzduhu-hnutia práce, ktorí dostali aj možnosť vystúpiť s príhovorom. Prítomným tiež rozdali desiatky letákov s požiadavkami v zdravotníctve.

Útoky na mzdy

Zamestnanci týchto nemocníc pracujú neraz za mzdy okolo 300 € mesačne, nemocnice sú zadlžené a bez peňazí. Práve v neďalekej bojnickej nemocnici bolo ohlásené znižovanie plátov o 150-200 eur mesačne! Situácia je už dlhodobo neznesiteľná, ako sme informovali v minulosti.

Zrovnoprávnenie nemocníc

Zamestnankyne (nejde len o zdravotné sestry, ale aj o ostatný nemocničný personál) nemocníc nám vysvetlili ich hlavné požiadavky: predovšetkým zrovnoprávnenie plátov medzi nemocnicami, ktoré sú priamo pod kontrolou štátu a tými, ktoré sú pod VÚC. „Za tú istú robotu by sme mali dostať taký istý plat“, vysvetľuje nám jedna z nich. „Bolo by dobré, ak by všetky nemocnice prešli pod štát“, dodáva zamestnanec NsP Myjava.

Zdravotníctvo pre zisk

Ministerstvo zdravotníctva transparenty vyjadrovali nesúhlas s celoplošným pridelením (ministerom Rašim) záchraniek súkromnej firme Falck. „Keď to patrilo pod nemocnice, tak z toho tá nemocnica aj niečo mala, takto to všetko ide do súkromných rúk“. Každá stanica rýchlej zdravotnej pomoci od štátu dostáva mesačný paušál približne 17 000 eur, služba s lekárom okolo 28 000 eur. Za kilometer jazdy účtuje 79 centov navyše. „Oficiálne sa zisk pohybuje okolo 5%, ale podľa mojich prepočtov nákladov na mzdy, nájom, opotrebenie zariadenia a ďalších nákladov, to môže byť aj okolo 6500 eur mesačne“ uviedol náš zdroj zo zdravotníctva. Peniaze, ktoré ostali nemocničným záchrankám v minulosti, šli späť do nemocnice. Takto končia vo vreciach súkromníkov.

Ďalšou kapitolou sú zdravotné poisťovne, ktoré tu nie sú pre zabezpečovanie starostlivosti, ale pre tvorbu zisku a vysokých prémie. Práve zdravotné poisťovne držia mnohé nemocnice v šachu. „Na čo má

službiť taká poisťovňa? Predsa na to, aby zabezpečovala zdravotnú starostlivosť, a to do posledného eura, ktoré bolo na tento účel odvodené, na nič iné zdravotná poisťovňa slúžiť nemá a dnes to tak nie je. Práve tu sú najväčšie úniky peňazí, aj preto dnes stojíme tu. Súkromný sektor nemá v zdravotníctve čo hľadať. Všetko ziskové si rozobrali a tam, kde sa treba len starať, to nechali štátu“, myslí si predseda Vzduhu-HP Stanislav Pirošík.

Za zamyslenie stoja aj ďalšie dôležité položky v zdravotníctve – lieky a prístroje. Platíme za lieky, ktoré sme preplatili už tisíckrát.

Lieky, ktoré majú pomerne nízke vstupné náklady sa predávajú za vysoké sumy, prístroje, ktoré majú zachrániť život sa predávajú za galaktické sumy. Prečo to tak je? „Trhový systém – trhové ceny. Tu sa všetko vyrába s vidinou zisku, nie s vidinou pomôcť človeku. Ak by sme odstránili kapitalistický systém, ceny liekov by prudko klesli, lebo odpadá parazitizmus koncernov. Tým pádom by ani poisťovňa nemusela platiť toľké peniaze“ dodáva Pirošík.

Dvojaký meter alebo triedny boj

Pokiaľ sa niekto snaží obmedzovať alebo vyhnúť súkromný sektor z verejného zdravotníctva, okamžite má na krku žalobu. Slovenská republika napríklad prehrala súd so spoločnosťou Achmea, ktorá vlastní Union. Na to nám boli zablokované účty a Slovensko bolo pokutované sumou 22 miliónov eur! Koho teda chráni európske súdy? Milióny obyvateľov Slovenska alebo hŕstku finančníkov? „Keď znížia plat nám, pošlú nás do existenčnej núdze, nikomu zo samozvaných analytikov to nevadí, nik sa nepohoršuje, nik nevraží milióny do reklamnej kampane proti tomu. Napriek tomu, že my nevieme čo bude zajtra a finančné skupiny by si aj naďalej žili skutočne nad pomery. Po ľuďoch sa môže skákať ale božechráň, aby finančné skupiny prišli o cent zo zisku“, povedal Pirošík vo svojom príhovore.

Za štrajk do basy

Štrajkovať ako zamestnanec nemocnice nie je také jednoduché. Aj keď sa podarí prekonať prvú ťažkosť – strach a nejednotu, ako je na Slovensku zvykom, prichádza druhý problém – právo. Štrajk môže byť postavený mimo zákon a štrajkujúci obvinení z trestného činu. No ani vyhrážanie sa basou pri súčasnej situácii nemusí byť večne udržateľné. Do basy by mala ísť sedieť iná skupina ľudí – tí, ktorí spravili zo zdravia biznis a neustále na ňom bohatnú.

AntiFico nestačí

Klamstvom súčasného režimu je okrem

iného aj to, že nám predhadzuje domnelých vládcov – politikov, pričom skutočná moc je v rukách kapitalistov (tí vlastnia a teda ovládajú hospodárstvo). Vyzúrime sa na politikovi a proti finančným skupinám, ktoré riadia krajinu (ale ani proti režimu, ktorý im to umožňuje) sa nepostavíme. Nemali by sme si takto spoločne nabudúce počkať napr. pred sídlom Penty? Nemali by sme svoje platy okrem Ficovho platu porovnávať tiež so ziskami poisťovní? Potrebné je si naozaj uvedomiť, že kapitalistická ekonomika tu nie je pre človeka, ale len pre ekonomiku samotnú, v nej je hnacím motorom maximálny zisk, človek ju nezaujíma. A pokiaľ toto zriadenie nezničime, tak to lepšie nebude. Musí byť nahradené takým zriadením, kde sa vyrába pre potreby obyvateľstva. Namiesto Fica prídu iní – o nič lepší (alebo ešte lepší?) zloději a dohadzovači.

Bez jednoty to nepôjde

Jedným z dôvodov, prečo sme založili Vzduh-hnutie práce, je spojiť a zorganizovať vykorisťovaných proti kapitalizmu. Pokiaľ budeme riešiť veci len vtedy, keď sa týkajú bezprostredne nás, tak sa zmení len málo, lebo vždy budú protestovať len dotknutí. My však potrebujeme, aby sa človek postavil za človeka, nie len kolega za kolegu a sami v tom chceme ísť príkladom.

Čo presadzujeme

Vzduh-hnutie práce je presvedčené o tom, že situáciu je možné zmeniť, avšak len silným tlakom zdola (pretože aj tlak peňazí zhora je veľmi silný). Musí sa tu spojiť zdravotnícka i nezdravotnícka verejnosť a musia sa spojiť ekonomické požiadavky s politickými, teda boje o platy a zmenu financovania spojiť s bojom za vyhnutie súkromnej sféry zo zdravotníctva. K tomu musíme využiť pracoviská, odbory, ale aj ulice, zastupiteľstvá či sociálne siete a internet.

Vzduh-hnutie práce parlamentnou aj mimoparlamentnou formou presadzuje tieto body:

Absolútna podpora zamestnancom zdravotníctva, snaha o získanie podpory čo najväčšieho počtu zamestnancov ale i nezdravotníckej verejnosti
Záchranné služby v rukách nemocníc
Zrušenie súkromných zdravotných poisťovní, prísny dohľad nad štátnou poisťovňou

Úžeru nepovažujem za úspech, úspechom je naopak spoločnosť bez úžerníkov!

Dovoľte, aby som reagoval na niektoré argumenty k článku o kandidátovi na prezidenta p. Kiskovi. V prvom rade si myslím, že autor textu poukazuje na fakt, že zarobené peniaze boli získané ÚŽERNÍCKYM KAPITÁLOM, teda bezprácnym ziskom na úrokoch.

Niektu nám tu vyčítal, že „trestáme úspech“ alebo dokonca že „závidíme“. Nech sa na mňa nikto nehnevá, ale bezpráčne zarabanie na ľuďoch nepovažujem za úspech a ani sa oň osobne nesnažím. Mojim cieľom nie je vlastniť milióny, to by som bol v inej organizácii. Samozrejme, že všeobecne to nemôže byť zamerané len voči p. Kiskovi (to by sme boli voči nemu nespravodliví), platí to v kapitalizme všeobecne a je to v ňom legálne. Spoločnosť Quatro je uvedená len ako príklad.

Ja si naopak myslím, že v budúcej spoločnosti nemá úžera čo hľadať. Je napr. normálne, že my, keď si berieme hypotéku, aby sme mali strechu nad hlavou, tak preplatíme banke aj 10 000 € navyše? Viete, koľko musíme na taký peniaz robiť? Úžera by mala byť NEZÁKONNÁ. Ale

áno, nebyť tej úžernickej banky, tak by sme sa tlačili u rodičov, ktorí majú dom či byt ešte zo socializmu. Nie je to vydieranie?

Spoločnosť bez kapitalizmu by si mala vážiť šikovných a vzdelaných ľudí a odborníkov, ale ľudí, ktorí len rozmýšľajú, ako zarobiť na druhých, takých absolútne nepotrebuje. Autor textu možno úmyselne útočil, na úžernický kapitál, nakoľko pán Kiska PREZENTOVÁL (myslím, že v jeho oficiálnych materiáloch) QUATRO AKO POMOC OBČANOM, KTORÍ BY SI INAK NEMOHLI KÚPIŤ TOVARY. Ak šlo naozaj len o pomoc, nemal dávať úroky.

Zaznel tu i argument, že keby to bolo bez úrokov, ľudia by brali viac – nemyslím si. Podľa mňa sa chce pôžičky každý normálny človek čím skôr zbaviť. A pokiaľ by to vrátili do koruny, nie nešlo by o úžeru ani v tomto prípade.

Pristavím sa tiež pri argumente o tom, že ľudia kupujú nepotrebné veci. Zaujímalo by ma, či tí, ktorí toto písali majú doma len holé steny, nemajú práčku, sporák, chladničku alebo počítač z ktorého napísali príspevok. Tí zrejme perú v potoku

a varia v lese.

Je pokrytecké ak niekto predražovanie a bezprácný zisk prezentuje ako dobročinnosť. Nemám rád pokrytectvo. Vyjadriť sa však aj k projektu DOBRÝ ANJEL – veľmi si želim, aby nik na svete netrpel smrteľnými chorobami. No na charitu a podobné akcie peniaze nedávam. Radšej ich dám do komunistického hnutia, ktoré vyženie magnátov z oblasti zdravotníctva a farmaceutiky. Všetko je len kšeftom, lieky, ktorých výrobné náklady sú smiešne, stoja ťažké peniaze, stroje zachraňujúce život stoja rádovo milióny! Zdravotníctvo (ako aj celá výroba) má podľa mojho názoru slúžiť na uspokojovanie potrieb, nie na obracanie peňazí, ktoré mnohonásobne prevyšujú sumy vyzbierané ľuďmi v projekte Dobrý anjel.

Kde je teda viac „zla“? V našich článkoch, alebo v tomto systéme, ktorého hnacím motorom je maximalizácia ziskov? Rovnako tak hektický životný štýl, v ktorom sa ľudia stresujú, dostávajú sa do existenčnej núdze, robia neraz dve zamestnania, alebo sa stresujú ako nezamestnaní a k to-

mu jedia nekvalitnú kapitalistickú napichanú stravu, aj to prispieva k zhoršovaniu zdravotného stavu.

Na záver k „bývalému prispievateľovi“ z textu uverejneného na našej stránke: ako predseda organizácie cítim povinnosť dbať na to, aby sme nezverejňovali klamstvá. S autorom textu to prediskutujem.

AKTUALIZÁCIA!!!

Fakt, či autor textu prispieval alebo neprispieval v minulosti na projekt Dobrý anjel, nakoľko bol označovaný za účelového klamára som zisťoval. Autor skutočne je bývalým prispievateľom, o čom som sa presvedčil zhladnutím doručených e-mailov z projektu, kde je uvedený, akým rodinám sa peniaze odovzdali. Po zamyslení vlastne uvažujem, kde tie desiatky diskutérov brali istotu, že ide o klamstvo.

Stanislav Pirošík,
predseda Vzduh-strana práce